

Till**Justitiedepartementet**

Enheten för lagstiftning om allmän ordning och säkerhet och samhällets krisberedskap (L4)

ju.remissvar@regeringskansliet.se; ju.L4@regeringskansliet.se

Diarienummer Ju2019/00404/L4

Stockholm 2019-04-30

Brandskyddsföreningens remissvar avseende betänkandet Skogsbränderna sommaren 2018 (SOU 2019:7)

Brandskyddsföreningen anser betänkandet och dess förslag på förändringar i stort är bra. Vi noterar de kommentarer och reservationer som görs avseende både räddningstjänstutredningens och denna utrednings avgränsning till (kommunal) operativ räddningstjänst. Brandskyddsföreningen ser främst en risk att andra delar och andra aktörer i krishantering hamnar utanför möjlighet till förbättringar när deras/vår roll inte inkluderas i utredningen. I tillägg ser vi en risk att de förbättringar som föreslås inte fullt ut får den effekt som skulle vara möjlig om alla aktörer i olyckshanteringskedjan och krishantering ingick.

Utveckling av förmåga till systemledning och förutsättningar för samverkan är central i utredningen. Brandskyddsföreningen anser att syftet med förslagen är bra men vill understryka att kommunal räddningstjänst i större utsträckning, tidigare, mer förberett och självklart, bör samverka med andra aktörer som i samverkan skapar nytta. Detta gäller såväl offentliga som privata. Som exempel kan nämnas Brandskyddsföreningens Restvärdeledare som i samtliga av de större bränderna sommaren 2019 (principiellt) utgjorde den samordningsfunktion som Länsstyrelsen i Jämtland föreslår i sin modell för samordning av eftersläckning. En förutsättning för att kunna göra ett bra arbete i den rollen är att tidigt, fullt ut, inkluderas i räddningstjänsten/stabens arbete långt innan räddningstjänsten avslutas. Vår roll, liksom flera andra aktörer som samverkat i räddningstjänstens staber under bränderna 2018, har avlastat och underlättat räddningstjänstarbetet avsevärt. Brandskyddsföreningen anser att detta inte framgår tillräckligt i utredningen.

Brandskyddsföreningen tycker det är bra att utredningen belyser att skogsbranschen inte orsakat nämnvärt många av sommarens bränder. Det är ett bevis för att förebyggande arbete genom ökad kunskap, bättre samarbete och tydligare regler ger effekt. Vi ser gärna att skogsbranschen fortsätter att utveckla sitt förebyggande koncept ytterligare.

Utredningen trycker (bl.a. i kap 17.3) på vikten av tillgång till och delning av geodata mellan de aktörer som hanterar skogsbränderna. Våra erfarenheter från sommarens bränder är att geodata är av oerhört stor vikt i kartläggning av bland annat markägarförhållanden, brandens utbredning och brandspridningsprognoser. Skogsnäringen, Lantmäteriet och Skogsstyrelsen har värdefull förmåga att ta fram och dela sådan data. Delningen av underlagen har däremot inte kunnat genomföras problemfritt, detta med anledning av kostnadsmissiga, upphovsrättsrelaterade och andra legala aspekter samt i den form som underlagen delas. Det skapar friktion i delningen av geodata mellan främst privata och offentliga aktörer vilket medför ett ineffektivt arbete för de påverkade. Brandskyddsföreningen ser gärna att en modell eller system för delning av underlag, inklusive geo/kartdata, som underlättar arbetet för samtliga aktörer, togs fram.

I samma kapitel (17.3) lyfter utredningen vikten av att kunna dela information mellan alla aktörer, nationella och utländska samt (vår tolkning) privata och offentliga. Brandskyddsföreningen vill understryka detta och samtidigt framföra att MSB bör underlätta tillgång till WIS, om det systemet ska användas, för dessa aktörer.

Vidare under 17.3 – *Avslutande av räddningsinsats*, lyfter utredningen frågan om räddningstjänsten bör avslutas vid olika tillfällen beroende på markägarförhållanden och egentligen dess förmåga att ta över arbetet efter räddningstjänstinsatsen. Utredningen hänvisar till Länsstyrelsen Jämtlands modell för eftersläckning. Brandskyddsföreningen anser att större hänsyn bör tas till den enskildes (o)förmåga att hantera eftersläckning och bevakning när man avslutar räddningsinsats.

I slutet av samma avsnitt hänvisar utredningen till att skogsägarna, försäkringsbolagen och det offentliga bör ha ett intresse i att utforma en modell för finansiering av professionellt eftersläckningsarbete, t.ex. en försäkring. Länsstyrelsen Jämtlands förslag på modell för samordning av eftersläckning förslår också, som ett alternativ, en försäkring för skogsägare som inkluderar den samordning som krävs för att effektivt genomföra eftersläckningsarbete i områden med många markägare. Brandskyddsföreningen anser att en sådan försäkring bör vara obligatorisk (jämför trafikförsäkring), om det privata fullt ut ska finansiera samordningen (se även vårt remissvar Lsty 456-461-2019). Staten bör ta ansvar för att skapa förutsättningar för effektiv samordning av eftersläckning genom lagstiftning eller andra metoder.

Brandskyddsföreningen

Anders Bergqvist
Generalsekreterare

Jesper Boqvist
Operativ Chef Restvärderäddning